

прогледност, стъклото обръща вниманието на хората да се освободят от своя egoизъмъ, да прогледатъ, да видятъ красотата на Божествения свѣтъ. Ако хората днесъ не виждатъ тази красота, това се дължи на тѣхната непрогледност. Тѣ не пропускатъ презъ себе си свѣтлината на Божия свѣтъ, вследствие на което сѫ тѣмни.

„Блажени кротките“. Блажени разумните кротки, защото тѣ ще наследяватъ земята. Магическа сила крие въ себе си думата „кротъкъ“. Човѣкъ трѣбва да внесе елемента на кротостта въ мозъка, въ дробовете, въ сърдцето си, въ кръвта, въ цѣлото си тѣло, за да може презъ него да мине Божествената свѣтлина, да го направи мощнъ, великъ. И най-великиятъ гений не може да се нарече абсолютно кротъкъ човѣкъ. Истински кроткиятъ представя величъкъ океанъ отъ жива вода, която постоянно се втича и изтича. Великиятъ англичанинъ Нютонъ е казалъ за себе си: „Азъ съмъ малко дете, което играе по вълните на Великия океанъ на природата, съ цель да изследва нѣщата, но вижда, че много нѣща сѫ скрити за човѣшкия духъ“. Природата е скрила велики блага въ себе си, които единъ денъ ще открие на човѣчеството, но не изведнѣжъ, а постепенно.

Следователно, докато човѣкъ не придобие образъ и подобие Божие, той не може да се добере до гѣнките на природата, въ които се криятъ нейните велики тайни. Това може да стане, само следъ като човѣкъ придобие вѫтрешина виделина на съзнанието си, докато стане кротъкъ, докато придобие образъ и подобие Божие. Кротостта е първото условие за разяване на човѣшкото съзнание, за придобиване на повече свѣтлина за ума. Човѣкъ трѣбва да има повече свѣтлина, въ себе си, като основа за проява на Божествената мѫдрост. Съ свѣтлината заедно върви и топлината, въ която се образуватъ елементите на любовта. Той щото, като има любовь и мѫдрост въ себе си, човѣкъ има условия вече за придобиване на безсмѣртието. Кротостта пъкъ развива сила, мощь въ човѣка. Който иска да придобие кротостта, той трѣбва да следва пътя на Христа. Христосъ самъ казва за себе си: „Защото съмъ кротъкъ и смиренъ по сърдце“. Кроткиятъ е винаги буденъ. Той никога не спи. Той е отворена врата за разумните сѫщества. Само грѣшниятъ човѣкъ спи. Хората на шестата раса ще бѫдатъ съ отворени очи, винаги съ будно съзнание. Сегашните хора спятъ, понеже живѣятъ още въ грѣха. Когато единъ спи, другъ е буденъ, работи върху съзнанието на спещия. Детето